

en kruta plonĝo, ĉasante la bulon – la vento fajfante en liaj oreloj, inter la ŝrikoj de la rigardantoj – li etendis sian manon – je duonmetro super la tero li ekkaptis ĝin, ĝustatempe por tiri la stangon rekten, kaj li rulfalis malpeze sur la gazonon kun la Tutmemorilo kroĉita sekure en lia pugno.

“HARI POTTER!”

Lia humoro falis pli rapide ol kiel li ĵus plonĝis. Profesorino MakGongal kuris kontraŭ ili. Li surpiediĝis tremante.

“*Neniam* – dum mia tuta tempo ĉe Porkalo – “

Prof. MakGongal pro ŝoko apenaŭ povis paroli, kaj ŝiaj okulvitroj fulmobrilis kolerege, “ – kiel vi *aŭdacis* tion – vi riskis rompi al si la kolon – ”

“Li ne kulpis, profesorino – ”

“Silentu, sinjorino Patil – ”

“Sed, Malfid – ”

“Tio *sufiĉas*, sinjoro Tordeli. Potter, sekvu min, tuj.”

Hari vidis la triumfajn vizaĝojn de Malfid, Krab, kaj Klus dum li foriris, paŝante sensente, kvazaŭ trenata de Prof. MakGongal, dum ŝi marŝis kontraŭ la kastelo. Li ekŝiĝos; tio certas. Li volis diri ion por defendi sin, sed lia voĉo kurioze difektiĝis. Profesorino MakGongal glitadis antaŭen sen ajna rigardo al li; li devis troti por resti kune. Nu, tio finiĝis la aferon. Li eĉ ne daŭris du semajnojn. Li estos pakanta siajn kofrojn post dek minutoj. Kion la familio Dursli ekpensus, se li eltroviĝus sur la perono?

Supren per la antaŭa ŝtuparo, supren per la marmora ŝtuparo en la vestiblo, kaj ankoraŭ Prof. MakGongal estis dirinta neniun vorton al li. Ŝi abrupte malfermis ĉiun pordon, kaj marŝis laŭ la koridoroj dum Hari trotis mizere poste. Eble ŝi alprenos lin al Zomburdo. Li pensis pri Hagrid, eksigita, sed permesata resti tie kiel pordisto. Ĉu eble li povas fariĝi la helpanto de Hagrid? Lia stomako tordiĝis dum li imagis tion, ke Ron kaj la ceteraj fariĝos sorĉistoj dum li alrigardos pezpaŝante ĉirkaŭ la tereno kaj portante la valizon de Hagrid.

Prof. MakGongal ekhaltis ekster klasĉambro. Ŝi malfermis la pordon kaj metis sian kapon internen.

“Pardonu min, profesoro Flirtmeĉo, ĉu vi konsentus, ke me pruntu Arbon momente?”

Arbo? pensis Hari konfuzita; ĉu Arbo^[29] estas bastono, kiun ŝi intencas uzi sur li?

Tamen, Arbo aperis kiel homo, solidkorpa kvinajara^[30] knabo, kiu venis el la klaso de Flirtmeĉo evidente konfuzata.

“Sekvu min, ambaŭ el vi,” diris Prof. MakGongal, kaj ili marŝis denove laŭ la koridoro, Arbo rigardante al Hari scivoleme.